

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/965/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914203999
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6914203999.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 47 233 516 proti odporcovi B. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. č. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie spotrebiteľov Slovenska o. z., J. Kráľa č. 7, Banská Bystrica, IČO: 42 309 166, zast. Mgr. Henrich Schindler, advokát, J. Kráľa č. 7, Banská Bystrica, o zaplatenie 642,45 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 9C/177/2014-30 zo dňa 02.02.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania, ktorým navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 24,95 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku p o t v r d z u j e .

Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom súd návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaplatenia sumy 642,45 Eur s príslušenstvom, zamietol a odporcovi právo na náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane odporcu trovy konania vo výške 24,95 Eur titulom trov právneho zastúpenia.

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bolo rozhodované o náhrade trov prvostupňového konania vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane odporcu, napadol odvolaním navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote. V odvolaní namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa neobsahuje zdôvodnenie účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, pričom namieta účelnosť nákladov na zastúpenie vedľajšieho účastníka právnym zástupcom. Z napadnutého rozhodnutia nevyplýva spôsob, akým súd vyhodnotil kritérium účelnosti ohľadne rozhodnutia o náhrade trov konania. Poukázal na to, že vedľajší účastník na strane odporcu sa deklaruje ako subjekt na ochranu spotrebiteľa a práve vďaka tomu mu právna úprava priznáva osobitné postavenie spomedzi subjektov rovnakej právnej formy. Takýto subjekt má byť odborne, personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti. Odôvodnené právne zastupovanie môže byť namieste len v mimoriadne obtiažnych právnych veciach, v opačnom prípade (kam patrí aj zastupovanie šablónovitým spôsobom a predkladanie formulárových podaní) ide o zneužívanie zákona, pretože samotné združenie nie je zamerané na vykonávanie svojej činnosti. Rozhodnutie súdu o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka je nedôvodné a nezákonné. Namietal, že s účinnosťou od 01. 01. 2015 je pre každý subjekt, ktorý vystupuje ako vedľajší účastník, stanovená povinnosť predložiť súhlas toho, na strane koho má vystupovať, inak sa na takýto subjekt neprihliada. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná náhradu trov právneho zastúpenia.

K odvolaniu navrhovateľa vedľajší účastník v písomnom vyjadrení uviedol, že vedľajší účastník sa vyjadril k doručenému návrhu v rozsahu, v akom považoval za potrebné sa vyjadriť tak, aby boli dôsledne bránené práva odporcu, ako spotrebiteľa, a bol v konaní úspešný tým, že konanie bolo voči spotrebiteľovi zastavené. Vedľajšiemu účastníkovi nesporne vznikli trovy právneho zastúpenia, ktoré boli nielen účelne vynaložené, ale viedli k úspechu odporcu, ako spotrebiteľa v spore. Neexistuje zákonný dôvod, pre ktorý by trovy právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi nemali byť priznané. K námietke navrhovateľa v odvolaní, že vedľajší účastník k svojmu vstupu nemal odporcov súhlas, poukázal na to, že oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania bolo súdu doručené pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 353/2014 Z. z., pričom v čase doručenia oznámenia o vstupe, teda v čase nadobudnutia účinkov vstupu zákon podmienku súhlasu so vstupom do konania nevyžadoval. Navrhol odvolaciemu súdu, aby výrok prvostupňového súdu o trovách vedľajšieho účastníka potvrdil, uplatnil trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní za vyjadrenie k odvolaniu, celkovo vo výške 29,14 Eur s DPH.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec v medziach daných odvolaním preskúmal podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku, ktorým bolo rozhodované o náhrade trov prvostupňového konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Ostatné výroky rozsudku okresného súdu zostali nedotknuté, lebo odvolaním napadnuté neboli (§ 206 ods. 3 O. s. p.).

V predmetnej veci navrhovateľ uplatnil nárok na zaplatenie istiny spolu vo výške 642,45 Eur spolu s príslušenstvom na základe uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere, ktorú účastníci konania uzavreli dňa 24. 05. 2010. Návrh bol podaný na Okresnom súde Rimavská Sobota dňa 31. 03. 2014. Podaním zo dňa 23. 09. 2014, doručeným súdu dňa 06. 10. 2014, zahlásilo občianske združenie - Združenie spotrebiteľov Slovenska, o. z., Banská Bystrica, J. Kráľa 7 vstup do konania ako vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane odporcu, pričom oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania súd doručoval účastníkom konania spolu s predvolaním na pojednávanie dňa 02. 02. 2015. Vedľajší účastník vystupujúci na strane odporcu vo veci podal písomné vyjadrenie dňa 19. 01. 2015, pričom namietal samotnú výšku odplaty, nakoľko zo zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru vyplýva, že poskytnutú čiastku úveru vo výške 480,- Eur je odporca povinný uhradiť v 36-ich mesačných splátkach vo výške 27,25 Eur, teda sumu 981,- Eur, čo je takmer dvojnásobok poskytnutej sumy. Namietal, že takéto dojednanie je neprimerané a v rozpore s dobrými mravmi, rovnako je v rozpore aj s najvyššou prípustnou mierou odplaty v zmysle platných právnych predpisov. Ročná úroková sadzba úveru vo výške 70,01 % presahuje štandardnú výšku viac ako 5-násobne. Výška ročnej percentuálnej miery nákladov je v rozpore s ustanovením § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 10 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Poukázal na to, že zmluva ďalej obsahuje údaj o poskytnutí čiastky revolvingu vo výške 274,68 Eur, ktorú musí dlžník uhradiť v neuvedenej dobe, s uvedením len zmluvnej odmeny. Zo zmluvy nie je zrejmé, či sa jedná o ďalší úver, resp. inú zmluvu alebo či boli dlžníkovi poskytnuté aj tieto prostriedky. Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru považuje za absolútne neplatnú. Namietal, že zmluva o úvere neobsahuje povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2, písm. g) , f), k) zákona č. 129/2010 Z. z., v dôsledku čoho by sa mal spotrebiteľský úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Podľa karty klienta odporca celkovo uhradila sumu 338,55 Eur, pričom nie je zrejmé koľko finančných prostriedkov navrhovateľ odporcovi skutočne poskytol. Zmluva o revolvingovom úvere podľa neho uzavretá nebola. V prípade posúdenia zmluvy o revolvingovom úvere ako absolútne neplatnej zmluvy najmä pre jej neurčitosť a nezrozumiteľnosť a prípadný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je premlčaný, vzniesol námietku premlčania. Žiadal návrh navrhovateľa zamietnuť. Súd následne návrh navrhovateľa zamietol.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bola len tá časť prvostupňového rozsudku, ktorou bolo rozhodnuté o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, keď prvostupňový súd uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 24,95 Eur. Z odôvodnenia rozsudku vo vzťahu k náhrade trov konania je nepochybné, že súd o náhrade trov konania rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p., pričom úspešným účastníkom v konaní bol odporca, ktorému náhradu trov konania však nepriznal preto, že si tieto trovy konania neuplatnil. Keďže vedľajší účastník vystupujúci na strane odporcu si náhradu trov konania uplatnil za dva úkony právnej služby plus režijný paušál, spolu vo výške 24,95 Eur, v takejto výške súd s poukazom na ustanovenie §

142 ods. 1 O. s. p. náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi priznal. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolaním napadnutý výrok v časti náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi je vecne správny. Odvolací súd uvádza, že ustanovenie § 93 ods. 2 a 3 O. s. p. zaviedlo možnosť, aby občianske združenie, ako právnická osoba, sa zúčastnila konania ako vedľajší účastník aj z vlastného podnetu. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia má v konaní vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na strane ktorého vystupuje. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Nemožno prisvedčiť odvolacej námietke navrhovateľa, že priznanie náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi nemôže mať oporu v zákone, pretože účasť vedľajšieho účastníka v konaní nie je v súlade s ustanovením § 93 ods. 2 O. s. p. V období, keď vedľajší účastník vstúpil do konania, Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p. podmienku súhlasu hlavného účastníka pre vstup vedľajšieho účastníka do konania nestanovoval, pričom v konaní nebol zistený nesúhlas odporcu so vstupom vedľajšieho účastníka do konania.

Vo vzťahu k ďalšej odvolacej námietke, že rozhodnutie súdu prvého stupňa neobsahuje žiadne dôvody účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, odvolací súd uvádza, že z odôvodnenia rozhodnutia vo vzťahu k trovám konania je nepochybné, že súd posudzoval náhradu trov konania podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý má vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Prvostupňový súd tým, že vykonal právne posúdenie podľa § 142 ods. 1 O. s. p. sa musel pri rozhodovaní o náhrade trov konania zaoberať aj otázkou účelnosti vzniknutých trov konania, ktoré posúdil v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O. s. p. ako trovy účelné, čo vyjadril vo svojom rozhodnutí, keď navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vzniknuté právnym zastúpením. Odvolací súd vzhľadom k námietke neúčelnosti trov vzniknutých vedľajšiemu účastníkovi v priebehu prvostupňového konania podrobil preskúmaniu aj to, či tieto trovy konania vzniknuté vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu boli účelne vynaložené. Je nepochybné, že vedľajší účastník namietal v písomnom vyjadrení právne významné skutočnosti, pričom uviedol (okrem námietky premlčania) totožné skutkové a právne argumenty, na základe ktorých aj súd nárok právne a skutkovo posúdil a nárok navrhovateľa uplatnený podaným návrhom ako nedôvodný voči odporcyni zamietol. Nemožno preto konštatovať, že by bolo vyjadrenie vedľajšieho účastníka v konkrétnej veci len formalistické, všeobecné a bez znalosti a oboznámenia sa s konkrétnou vecou. Jeho vyjadrenie je potrebné považovať za kvalifikovanú obranu práv spotrebiteľa, čo je aj sledovaným účelom a dôvodom jeho pôsobenia v konaní ako vedľajšieho účastníka na strane spotrebiteľa. Vzhľadom na konštatované procesné úkony vedľajšieho účastníka na strane odporcu a vzhľadom na vecnú a právne opodstatnenú argumentáciu použitú na obranu odporcu za účelom zabezpečenia jeho práv ako spotrebiteľa je zrejmé, že pôsobenie vedľajšieho účastníka v danom konaní bolo účelné a efektívne, jeho procesné úkony a vstup do konania nemožno považovať za formálne, a preto mu nemožno uprieť právo na náhradu trov konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia, ktoré mu účelne v súvislosti s pôsobením v konaní vznikli. Vedľajší účastník plnohodnotne a kvalifikovane zabezpečoval zákonom sledovaný účel a zmysel účasti vedľajšieho účastníka na strane spotrebiteľa, a to zabezpečenie účinnej ochrany záujmov a práv spotrebiteľa v súdnom konaní. K námietke navrhovateľa v odvolaní, že vedľajší účastník, ako občianske združenie, má byť odborne personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti, odvolací súd uvádza, že v občianskom súdnom konaní majú všetci účastníci rovnaké postavenie a v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, prípadné obmedzenie určitého práva musí vyplývať len zo zákona a platnej právnej úpravy a výlučne v ich intenciách. Zo žiadneho ustanovenia nevyplýva, že by vedľajší účastník nemal právo dať sa v konaní pred súdom zastúpiť advokátom, pričom v súlade s ustanovením § 137 O. s. p. sú trovy konania okrem iného aj trovy právneho zastúpenia, ak je zástupcom advokát. Pokiaľ teda vedľajšiemu účastníkovi vznikli trovy konania z titulu poskytnutia právnej služby advokátom a jednalo sa o trovy konania potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, potom vedľajšiemu účastníkovi rovnako ako každému účastníkovi prináleží aj právo na náhradu trov konania.

Z uvedených dôvodov potom odvolací súd podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O. s. p. rozsudok prvostupňového súdu v odvolaní napadnutom výroku potvrdil, keď námietky navrhovateľa v podanom odvolaní nepovažoval za dôvodné.

Vo zvyšnej, odvolaním nenapadnutej, časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O. s. p. a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ako v odvolacom konaní úspešnému účastníkovi, nepriznal náhradu trov druhostupňového konania aj napriek tomu, že si trovy konania riadne uplatnil. Odvolací súd striktné vychádzajúc zo zásady hospodárnosti konania a povinnosti súdu skúmať účelnosť a nevyhnutnosť vynaloženia trov v konaní, nepovažoval vyjadrenie vedľajšieho účastníka na strane odporcu za nevyhnutné, nakoľko sa vyjadroval len k odvolaniu navrhovateľa ohľadom trov konania, ktorých skúmanie účelnosti však prináleží výlučne súdu v zmysle platnej právnej úpravy. Odvolanie navrhovateľa bolo vedľajšiemu účastníkovi dané len na vedomie, vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa preto nebolo potrebné a trovy spojené s týmto vyjadrením odvolací súd neuznal ako trovy účelne vynaložené. Odporcovi žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

Rozhodnutie senát krajského súdu prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.